

А тепер чем отличається людина від Бога? Так же як і Бог людина може покарати, нагородити, створити і знищити. Різниця лише в масштабах. Деякі люди вважають владу переважанням і близькістю до Бога, як наприклад рання монархія. Це ложне переважання. Владу можна перевернути, а свій інтелект і здатності – ні. Але люди з владою ближче до Бога. Масштаби стають більшими.

І з усього цього можна зробити висновок: людина може стати Богом. Потрібно лише мати здатності правильно і справедливо керувати людськими доллями. Бог – це ідеал, який можливо досягти. Для цього потрібно «проходити по канату все далі», тобто робити краще себе і вказувати на правильний шлях своїм нащадкам, ставлячи перед собою нові цілі шляху досягнення досконалості. Найкращою людиною може стати, наприклад, величезним політиком, який зможе привести свій народ до процвітання і тим самим створити нове суспільство, і змінити доллю людей краще всередині нього. Або просто прикладом для наслідування, ставши кимось важливим в місцевому просторі.

СТРЕС І ДИСТРЕС В УМОВАХ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

STRESS AND DISTRESS DURING OF MEDICAL EDUCATION

Karpik Z.I., Assoc. Prof. Yushchenko Yu.P.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра філософії і суспільних наук

Професійне зростання і становлення особистості студента супроводжуються взаємодією з проблемними ситуаціями, коли має місце таке явище як стрес. Правильне розуміння його негативних і позитивних наслідків, запобігання виникненню стресу та усвідомлення шляхів його подолання відіграють важливе значення у збереженні здоров'я молодої людини, прояві творчих здібностей, ефективної навчальної діяльності та успішної самореалізації. Тому питання дослідження стресу, його ролі і функцій у навчальному процесі є надзвичайно актуальними.

Проблема стресу знайшла відображення у працях відомих науковців. Адаптацію до стресу вивчали Б.Голдстоун, А.Горбань, В.Казначеев, Дж.Шкаде та ін. Основоположником вчення про стрес є відомий лікар, патофізіолог, ендокринолог Г.Сельє, який створив першу теорію стресу й описав взаємозалежність понять «стрес» та «загальна адаптаційна напруга». Структурні дослідження психоемоційного стресу обґрунтували П.Анохін та К.Судаков, роль соціальних чинників у виникненні психологічного стресу вивчали В.Давидов, Н.Тарабрина.

У своєму дослідженні ми мали на меті з'ясувати місце стресу і дистресу у навчальному процесі, що потребувало застосування комплексу методів: теоретичних – узагальнення наукової та філософської літератури з проблеми дослідження, аналізу, порівняння; емпіричних – опитування, спостереження. Для досягнення поставленої мети використано психодіагностичну методичку «Шкала психологічного стресу PSM-25» (авт. Лемур-Тесьє-Філліон, адапт. Н.Є. Водопьянкової).

Опрацювавши наукові джерела та провівши психодіагностичне дослідження першокурсників, ми дійшли висновку, що студенти у процесі здобуття знань досить часто потрапляють у ситуацію так званої психічної напруги, яку зазвичай називають стресом. При цьому одні можуть успішно подолати його, а інші концентрують увагу на проблемі і не можуть самостійно знайти вихід з даної ситуації. Іншими словами, відбувається перехід від стресу до дистресу, який негативно впливає на фізичне і психічне здоров'я. Тому важливо не боротися зі стресом, а навчитися контролювати та управляти ним, аби не допустити ймовірне переростання у дистрес.

ГІПЕРКРИТИЦИЗМ Ж. БОДРІЙЯРА ЯК ВІЗИТІВКА ФРАНЦУЗЬКОЇ ФІЛОСОФІЇ

HYPERCRITICISM OF J. BOUDRIARD AS IMAGE OF FRENCH PHILOSOPHY

Kurylo V.O., Assoc. Prof. Zinchenko N.O.

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра філософії і суспільних наук

Ж. Бодрійяр – відомий та популярний французький філософ, соціолог, культуролог, якого вважають одним із теоретиків філософії постмодерну. Навчався у Сорбонні, за освітою філолог, тому значне місце в його творчості належить літературно-критичним есе та перекладам. Професор університету Парижу-10 Нантер. Також читав лекції в університетах Європи, США, Австралії.

Актуальність теми. Ж. Бодрійяру належить авторство популярних у західній філософії понять: гіперреальність, симуляція, симулякр, завдяки яким розкривається віртуальний характер сучасної реальності. Саме детальний аналіз системи симуляції, доведення неможливості соціального, дослідження революції і тероризму – ті теми, які найбільш затребувані сьогодні, а тому роблять філософію Ж. Бодрійяра популярною та актуальною.

Джерельною базою дослідження слугували головні філософські праці: «Система речей» (1968), «Суспільство споживання: його міфи, його структури» (1970), «Дзеркало виробництва» (1973), «Символічний обмін та смерть» (1976), «Симулякри та симуляція» (1981), «У затінку мовчазної більшості, або Кінець соціального» (1982), «Екстаз комунікації» (1983), «Люзія кінця, або Припинення подій» (1992), «Довершений злочин» (1995), «У затінку Тисячоліття, або Призупинення року 2000» (1998) та ін.

Об'єкт дослідження - коло наукових інтересів філософа від критичних переосмислень до розробки власних теорій і понять.

Мета наукової роботи полягає у дослідженні філософської методології та ідей Ж. Бодрійяра як представника французької філософської школи.

Завдання дослідження: